

نام و نام خانوادگی:

نام درس: املا

نام کلاس:

۱۹۵

مؤسسه علمی آموزشی علوی

تاریخ برگزاری آزمون: ۱۱ / ۱۰ / ۱۴۰۱

پایه تحصیلی: نهم متوسطه

زمان پیشنهادی: ۶۰ دقیقه

املا ترم اول نهم متوسطه اول

ردیف

خوب به یاد دارم که معلم فارسی سال نهم من همیشه کلاس را با خواندن چند بیت شعر آغاز می‌کرد و همین رفتار شوق انگیز همه ما را به ادبیات علاقمند کرده بود.

او علاوه بر مهارت شعر خوانی قدرت بیان بالایی هم داشت و درباره صنعت خدای تعالی، بیابانها و نهرها، جواهر و معادن، انواع نباتات، بساط فراخ و آب لطیف و آنچه در بر و بحر است و آنچه میان آسمان و زمین است از جمله: میغ و رعد و قوس قزح با ما سخن می‌گفت و از ما می‌خواست جای تعجب اnder این آیات تفکر کنیم.

او همیشه به ما می‌گفت نوجوانی تولد دوباره انسان است که با متحیر شدن و خودشناسی، شناخت دوستان واقعی و کشف حقیقت و غنیمت داشتن آن آغاز می‌شود و با هیاهو، هشیاری و خودشکوفایی ادامه می‌یابد.

همچنین معتقد بود نوجوانی بهترین موسم مصاحب و ارتباط گسترده با دوستان است چرا که همین دوستان مصائب را قابل تحمل و موفقیت را دست یافتنی می‌کنند لاما نباید فراموش کنیم که یار بد از مار بد هم خطرناک‌تر است زیرا همنشین ما بر طریقت و طبیعت ما تأثیرگذار است پس اگر خودپسند و کج رفتار باشد ممکن است مار به بدی متهم کنند.

از دیگر نصیحت‌های آن دیبر شایسته پرهیز از جای تهمت زده، سخن نایپرسیده گفتن، استراق سمع و خوض نمودن در محلوراتی که در پیش ما به عمل می‌آید بود و از توصیه‌های همیشگی لو قناعت، پرهیزگاری و برداری. همیشه هم طنز ظرفی در کلام داشت که از طعن و لعن و هجو و تباہی به دور و بسیار دلپذیر و کارساز بود.

هنوز هم بعد از گذشت این همه سال هر کجا غمیده می‌شوم و مقصد را بعید می‌دانم صدایش را در سرم می‌شنوم که می‌گفت: هان مشونومید چون واقف نهای از سر غیب.
و در آخر از کردگار مهربان می‌خواهم که او را از هراس اهرمن خوبیان و گزند دشمنان حفظ گرداند و همواره سلامت و با سعادت نگاه دارد.